

Sygnatura akt II Cz 853/13

POSTANOWIENIE

K., dnia 17 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO. Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2013 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. B.

z udziałem K. B.

na skutek zażalenia wnioskodawczynie

od zarządzenia Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 8 października 2013 r., sygn. akt I Ns 514/13

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący zwrócił wniosek J. B. o podział majątku wspólnego. W uzasadnieniu zarządzenia wskazał, że wnioskodawczynie nie uzupełniła braków formalnych wniosku – między innymi - nie podała adresu uczestnika postępowania.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożyła wnioskodawczynie wskazując, że wniosek nie zawierał braków formalnych i dlatego jego zwrot był nieuzasadniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 k.p.c. gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania stron. Przepis ten ma zastosowanie do wniosku o podział majątku wspólnego w oparciu o art. 13 § 2 k.p.c. Jest to niewątpliwie warunek formalny wniosku. Nie można zgodzić się ze skarżącą, że wniosek zawierał adres uczestnika postępowania K. B.. Mimo bowiem wskazania tego adresu z samego wniosku wynika, że nie jest to adres pod którym przebywa uczestnik. Wniosek więc nie zawiera adresu uczestnika, co wynika z samej treści wniosku. Sąd Rejonowy zasadnie więc stwierdził, że wniosek posiada ten brak formalny i zobowiązał wnioskodawczynię do usunięcia tego braku w terminie 7 dni pod rygorem jego zwrotu. Jest również niesporne, że wnioskodawczynie tego braku nie uzupełniła w terminie wskazanym przez Sąd. Nieodbierania przez wnioskodawczynię korespondencji wysyłanej do niej przez jej pełnomocnika nie może stanowić podstawy

przedłużenia ustawowego terminu zastrzeżonego do uzupełnienia braków formalnych. Zwrot wniosku był więc uzasadniony.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.